

אהבת ישראל (אורח)

.k

אהבת ישראל והעבודה של הסניגוריא על הכלל ועל הפרטים איננה רק עבודה הרגשית לבדה, כי אם מקצע גדול בתורה, וחכמה עמוקה ורחבה, רבת הענפים, שכולם צומחים ויונקים מלשד טל אור תורת חסד.

.ב

אהבת ישראל היא תולדה מהאמונה באורה האלהי של כנסת ישראל, שהוא לה סגולה עצמית שלא תזוו ממנה בכל חליפות הזמנים. ביותר צריכה אהבה עליונה זו, וסבתה האמונה הפנימית בשורש האלהי שלה, להיות מתעוררת בקרב אנשי לב ורוח בעת ירידתה של האומה במצב הרוח, בעת אשר רמיסת קודש וזלזול דת יראו בכל תוקף ועז, - להבחין שעם-כל-זה כח ישראל גדול הוא ועצום לאלהיו, ולהסתכל במאור הפנימי, החודר את רוח הכלל, ושמשכנו הוא גייכ בכל נפש פרטית שבישראל בגלוי או בסתר, גם בנפש הנסוגה מאד, אשר סרה הרבה מדרך ד'. הגילוי שמגלה הצדיק, האוהב את עצמיותה של האומה בכל עז חייו, את הטוב האלהי הצפון בקרבה, פועל לטובה על האיש העוסק בסניגוריה האמיתית הזאת, לרוממו מעל שפלות החיים הגסים והמוגבלים, ההולכים קרורנית בזעפם העגום. והפעולה חוזרת באורח סגולי על כללות האומה ופרטיה, להכניס בם כח מעורר לחן ולחסד אל, שיפלט להם אורח לתשובה מאהבה.

.c

האהבה הגדולה, שאנחנו אוהבים את אומתנו, לא תסמא את עינינו מלבקר את כל מומיה, אבל הננו מוצאים את עצמיותה, גם אחרי הבקורת היותר חפשית, נקיה מכל מום. כולך יפה רעיתי ומום אין בך.

רפב - צריך לדון את כל האדם לכף זכות (לקוטי מוהר"ן)

דע כי צריך לדון את כל אדם לכף זכות ואפלו מי שהוא רשע גמור צריך לחפש ולמצא בו איזה מעט טוב, שבאותו המעט אינו רשע ועל ידי זה שמוצא בו מעט טוב, ודן אותו לכף זכות על ידי זה מעלה אותו באמת לכף זכות ויוכל להשיבו בתשובה וזה בחינת (תהלים ל"ז) "ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואיננו" הינו שהפסוק מזהיר לדון את הכל לכף זכות ו אף על פי שאיזה רואה שהוא רשע גמור אף על פי כן צריך אתה לחפש ולבקש למצא בו מעט טוב, ששם אינו רשע וזהו ועוד מעט ואין רשע שצריך אתה לבקש בו עוד מעט טוב שיש בו עדין, ששם אינו רשע כי אף על פי שהוא רשע, איך אפשר שאין בו מעט טוב עדין כי איך אפשר שלא עשה איזה מצוה או דבר טוב מימיו ו על ידי זה שאיזה מוצא בו עוד מעט טוב ששם אינו רשע ואתה דן אותו לכף זכות על ידי זה אתה מעלה אותו באמת מכף חובה לכף זכות, עד שישוב בתשובה על ידי זה וזהו ועוד מעט ואין רשע על ידי שמוצא בהרשע עוד מעט טוב, ששם אינו רשע על ידי זה והתבוננת על מקומו ואיננו הינו כשתבונן ותסתכל על מקומו ומדרגתו ואיננו שם על מקומו הראשון כי על ידי שמוצאין בו עוד מעט טוב, איזה נקדה טובה, ודנין אותו לכף זכות על ידי זה מוצאין אותו באמת מכף חובה לכף זכות והתבוננת על מקומו ואיננו כנ"ל והבו וכן צריך האדם למצא גם בעצמו כי זה ידוע ש צריך האדם לזהר מאד להיות בשמחה תמיד ולהרחיק העצבות מאד מאד [כמבאר אצלנו כמה פעמים] ואפלו שכשמתחיל להסתכל בעצמו ורואה שאין בו שום טוב, והוא מלא חטאים ורוצה הבעל דבר להפילו על ידי זה בעצבות ומרה שחורה, חס ושלום אף על פי כן אסור לו לפל מזה רק צריך לחפש ולמצא בעצמו איזה מעט טוב כי איך אפשר שלא עשה מימיו איזה מצוה או דבר טוב ואף שכשמתחיל להסתכל באותו הדבר הטוב הוא רואה שהוא גם כן מלא פצעים ואין בו מתים הינו שרואה שגם המצוה והדבר שבקדשה שזכה לעשות הוא גם כן מלא פניות ומחשבות זרות ופגמים הרבה עם כל זה איך אפשר שלא יהיה באותה המצוה והדבר שבקדשה איזה מעט טוב כי על כל פנים איך שהוא, על כל פנים היה איזה נקדה טובה בהמצוה והדבר טוב שעשה כי צריך האדם לחפש ולבקש למצא בעצמו איזה מעט טוב כדי להחיות את עצמו, ולבוא לידי שמחה כנ"ל ו על ידי זה שמחפש ומוצא בעצמו עדין מעט טוב על ידי זה הוא יוצא באמת מכף חובה לכף זכות ויוכל לשוב בתשובה בבחינות "ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואיננו" כנ"ל הינו כמו שצריכין לדון אחרים לכף זכות אפלו את

הרשעים ולמצא בהם איזה נקודות טובות ועל ידי זה מוציאים אותם באמת מכף חובה לכף זכות בבחינת ועוד מעט וכו' והתבוננת וכו'

כנ"ל כמו כן הוא אצל האדם בעצמו ש צריך לדון את עצמו לכף זכות ולמצא בעצמו איזה נקדה טובה עדין כדי לחזק את עצמו שלא יפל לגמרי, חס ושלום רק אדרבא יחיה את עצמו, וישמח את נפשו במעט הטוב שמוצא בעצמו דהינו מה שזכה לעשות מימיו איזה מצוה או איזה דבר טוב וכמו כן צריך לחפש עוד, למצא בעצמו עוד איזה דבר טוב ואף שגם אותו הדבר הטוב הוא גם כן מערב בפס' לת הרבה עם כל זה יוציא משם גם כן איזה נקדה טובה וכן יחפש וילקט עוד הנקודות טובות ועל ידי זה נעשין נגונים כמבאר במקום אחר (במאמר ויהי מקץ בסימן נ"ד) בחינת מנגן בכלי זמר שהוא בחינת שמלקט הרוח טובה מן הרוח נכאה עצבות רוח עין שם [והפלל כי נגינה דקדשה היא גבוה מאד מאד כידוע ו עקר הנגון נעשה, על ידי ברור הטוב מן הרע ש על ידי שמבררין ומלקטין הנקודות טובות מתוך הרע על ידי זה נעשים נגונים וזמירות, עין שם היטב] ועל כן, על ידי שאינו מניח להפיל את עצמו ומחיה את עצמו במה שמחפש ומבקש ומוצא בעצמו איזה נקודות טובות ומלקט ומברר אלו הנקודות טובות, מתוך הרע והפס' לת שבו וכו' כנ"ל על ידי זה נעשין נגונים כנ"ל ואזי הוא יכול להתפלל ולזמר ולהודות לה מחמת גשמיותו ומעשיו הרעים שרואה שהוא רחוק מאד מאד מן הקדשה באמת אזי על פי רב אינו יכול להתפלל כלל מחמת זה ואינו יכול לפתח פיו כלל מחמת גדל העצבות והמרה שחורה והכבדות שנופל עליו על ידי שרואה גדל עצם רחוקו מהשם יתברך אבל כשהוא מחיה את עצמו על פי העצה הנ"ל דהינו שאף על פי שידע בעצמו שיש לו מעשים רעים וחסוים הרבה מאד והוא רחוק מאד מאד מהשם יתברך אף על פי כן הוא מחפש ומבקש ומוצא בעצמו עדין איזה נקודות טובות כנ"ל ומחיה ומשמח את עצמו בזה כי בודאי ראוי להאדם, להגדיל שמחתו מאד בכל נקדה ונקדה טובה מקדשת ישראל שמוצא בעצמו עדין ואזי כשמחיה ומשמח את עצמו על ידי זה כנ"ל אזי הוא יכול להתפלל ולזמר ולהודות לה וזה בחינת (תהלים קמ"ו) : אַזְמִרָה לְאַלְקֵי בְעוֹדֵי דִיקָא הֵינוּ עַל יְדֵי בְחִינַת הַעוֹד שְׁלֵי שְׁאֵנִי מוֹצֵא בְעַצְמִי בְחִינַת עוֹד מְעַט וְאִין רָשַׁע כְּנִ"ל עַל יְדֵי אוֹתָהּ הַנְקֵדָה עַל יְדֵי זֶה אוֹכַל לְזַמֵּר וְלִהְיוֹדוֹת לָהּ כְּנִ"ל אַזְמִרָה דִיקָא הֵינוּ זְמִירוֹת וְנְגוּנִים שְׁנַעֲשִׂין עַל יְדֵי שְׁמֵלֶקֶט הַנְקֵדוֹת טוֹבוֹת כְּנִ"ל. [והזהיר רבנו, זכרוננו לברכה, מאד לילך עם התורה הזאת כי הוא יסוד גדול לכל מי שרוצה להתקרב להשם יתברך, ולבל יאבד עולמו לגמרי חס ושלום כי רב בני אדם שרחוקים מהשם יתברך עקר רחוקם הוא מחמת מרה שחורה ועצבות מחמת שנופלים בדעתם מחמת שרואים בעצמם גדל קלקולם שקלקלו מעשיהם כל אחד כפי מה שידע בעצמו את נגעי לבבו ומכאוביו ומחמת זה הם נופלים בדעתם, ורבן מיאשים עצמן לגמרי ועל ידי זה אינם מתפללים בכונה כלל ואינם עושים אפלו מה שהיו יכולים לעשות עדין על כן צריך האדם להשקיל מאד על דבר זה כי כל הנפילות שבדעתו, אף על פי שהוא מחמת מעשים רעים שעשה באמת עם כל זה, הנפילה שבדעתו, והעצבות והמרה שחורה שנופל עליו על ידי זה הכל הוא רק מעשי בעל דבר שמחליש דעתו כדי להפילו לגמרי, חס ושלום על כן צריך להתחזק מאד, לילך עם התורה הזאת לחפש ולבקש בעצמו בכל פעם איזה מעט טוב ונקודות טובות וכו' כנ"ל ועל ידי זה יחיה וישמח את עצמו, ויצפה לישועה עדין ויוכל להתפלל ולזמר ולהודות לה, בבחינת אַזְמִרָה לְאַלְקֵי בְעוֹדֵי כְּנִ"ל ועל ידי זה יזכה לשוב באמת אל ה' כנ"ל]